

over dette forsøg på at ramme og at stække terrorismen.

Beslutningsforslaget har efter mit skøn to hensigter, og de samles til syvende og sidst i én.

Første hensigt er at skabe mere union i Europa, en udvikling hen imod en fælles europæisk stat med fælles og ensartet retsvæsen.

Anden hensigt er at skabe et europæisk retsvæsen af ensartet og i realiteten totalitær art.

Disse to hensigter, som samles i en: at skabe et ensartet, ensrettet EU.

Først det unionsskabende sigte:

Som bekendt gav begivenhederne i USA den 11. september alle vestlige stater en fælles vilje til at ramme denne forbryderiske terrorisme.

Også her i landet blev der lavet udkast til en antiterrorpakke, som skulle gøre det nemmere at ramme terrorister. I den forbindelse blev man mere tilbøjelig til at se stort på traditionelle retsgarantier, idet hensigten: at ramme terrorismen, helligede midlerne: at slå til mod terrorisme hurtigt og effektivt.

I ly af denne yderst forståelige hensigt er dette beslutningsforslag om den europæiske arrestordre ved at blive listet igennem Folketinget.

Blot udtrykket »den europæiske arrestordre«! Kan man ikke alene af udtrykket høre den unionsskabende føderalistiske tendens, der ligger i forslaget? Det indrømmer justitsministeren jo også, når hun skriver i bemærkningerne, at dette er forsøget på at frembringe, som det hedder, indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

En stat, én retsorden – det er første hensigt.

Anden hensigt indebærer et anslag imod helt fundamentale retsprincipper. Som bekendt vil forslaget gøre det muligt at udlevere danske statsborgere til retsforfølgelse i andre europæiske lande. Men hvad indebærer det?

Kl. 16.30

Det indebærer jo, at danske statsborgere dermed udsættes for en retsbehandling, der er i strid med alt, hvad vi kalder for lov og ret. En anklaget skal naturligvis kunne forstå det sprog, han anklages på. En anklaget skal have mulighed for at forsvare sig imod anklagen på sit modersmål. At acceptere denne europæiske arrestordre er at prisgive danske statsborgere til en europæisk retsløshed.

Dermed betyder lovforslaget en prisgivelse af danske statsborgere, idet forslaget jo ophæver meningen med dansk statsborgerskab.

At være dansk statsborger betyder, at man skal retsforfølges i Danmark, hvis man har givet anledning til arrestation og anklage.

At være dansk statsborger er at være beskyttet af sit lands lovgivning og myndighed, og det er derfor i realiteten en ophævelse af begrebet statsborgerskab, når man vil udlevere danske statsborgere til retsforfølgelse i andre lande, eller det er forsøget på at gøre disse andre europæiske lande til én stor stat, EU.

Vi vil ikke acceptere, at danske statsborgere ikke længere nyder statsborgerskabets beskyttelse. Vi er ganske vist yderst kritiske over for den uansvarlige tildeling af danske statsborgerskaber, der hidtil har fundet sted. Alt, alt for mange er blevet danske statsborgere, som ikke fortjente det, men denne forsømmelighed skal naturligvis ikke medføre, at statsborgerskabet som sådan ophæves.

Vi vil forsvare det i kravet om en ændret praksis vedrørende tildeling af statsborgerskab eller indfødsret, og vi vil forsvare det ved at sige et klart og utvetydigt nej til dette beslutningsforslag om den europæiske arrestordre.

Det kan ikke begrundes i antiterrorlovgivningen, det kan ikke forsvares med retlige principper, det tjener tværtimod til at ophæve retssamfundet, idet EU karakteristisk nok vil kriminalisere rent holdningsmæssige forhold, f.eks. det evige racisme og fremmedhad, hvormed overvågningssamfundet eller den totalitære stat toner frem af de mange ord – Overvågningscenteret i Wien, ensretningen fra Bruxelles.

Dansk Folkeparti siger nej til beslutningsforslaget og håber på, at flere partier her i salen vil besinde sig, vil være med til at overveje, hvad der faktisk ligger i det og dermed vil være med til at forsvare dansk lov og ret.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu har jeg nogle gange i debattens forløb – en debat, som i øvrigt har overrasket mig meget, jeg troede faktisk, at dette var et forslag, som vi kunne gennemføre i nogenlunde enighed her i Folketinget – hørt hr. Søren Krarup benytte begrebet totalitært, at dette forslag skulle være et udtryk for, at vi bevæger os imod et totalitært samfund i Europa, sådan må jeg forstå det. Det falder slet ikke sammen med min definition af begrebet totalitært.

Deri skulle jo ligge en eller anden form for total ensretning af straffereglerne i Europa osv. Det er jo slet ikke det, det drejer sig om. Hr. Sø-